

ANAYASA MAHKEMESİNDEN, ŞİRKETİN ÇALIŞANLARINDAN KESTİĞİ VERGİLERİN İADESİ İLE İLGİLİ BİREYSEL BAŞVURUSUNA İLİŞKİN YETKİSİZLİK KARARI

ÖZET : Anayasa Mahkemesi, 6.2.2014 tarihli ve 2013/5554 Başvuru Numaralı Kararında, Anayasa Mahkemesi Kararı gerekçe gösterilerek çalışanlarının gelirinden % 35 oranında beyan edilen gelir vergisinden fazla yatırılan verginin iadesini isteyen şirketin talebiyle ilgili Bireysel Başvuruya İlişkin “kişi yönünden yetkisizlik” kararı verdi.

Anayasa Mahkemesi 15/10/2009 tarih ve E.2006/95, K.2009/144 sayılı kararı ile 30/3/2006 tarih ve 5479 sayılı Gelir Vergisi Kanunu, Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun, Özel Tüketim Vergisi Kanunu ve Vergi Usul Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun’un 1. maddesiyle değiştirilen 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu’nun 103. maddesinde yer alan “40.000 YTL’den fazlasının 40.000 YTL’si için 9.190 YTL,” ifadesinden sonra gelen “... fazlası % 35 oranında ...” ibaresinin, “ücret gelirleri” yönünden Anayasa’ya aykırı olduğu gerekçesiyle iptaline karar vermiştir.

Başvurucu şirket, % 35 oranında beyan ettiği ve çalışanlarının gelirinden kesinti yaparak ödediği 2007 yılı Mayıs ayına ait 21.718,34 TL gelir vergisinin düzeltme hükümlerine göre terkin edilmemesine ilişkin işlemin iptali ve fazla yatırılan verginin tazmini istemiyle açtığı davanın reddedilmesi nedeniyle eşitlik ilkesinin ve mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

Vergi Dairesi talebi reddetmiş, başvuru şirket Gelir İdaresi Başkanlığına başvuru yaparak düzeltme talebinin reddine ilişkin işlemin şikayet yoluyla kaldırılmasını istemiş, anılan dilekçesine cevap verilmemiştir.

Başvurucu şirket, düzeltme talebinin reddine ilişkin Vergi Dairesi işleminin iptali ve 2007 yılı Mayıs ayında yapılan kesintilerin iadesi istemiyle Vergi Mahkemesinde dava açmıştır. Vergi Mahkemesi 19/10/2012 tarih ve E.2012/1595, K.2012/2660 sayılı kararıyla davayı reddetmiştir.

Vergi Mahkemesi;

“...

..., dolayısıyla, olayda 213 sayılı Vergi Usul Kanunu’nun yukarıda sözü edilen maddeleri kapsamında bir hatanın bulunmadığı anlaşılmış olup, davacı talebinin reddi suretiyle tesis edilen işlemde yasal isabetsizlik görülmemiştir.”

gerekçesiyle davayı reddetmiştir.

Sirküler Rapor **17.03.2014/83-2**

Başvurucu tarafından bu karara karşı yapılan itiraz İstanbul Bölge İdare Mahkemesinin 5/2/2013 tarih ve E.2013/974, K.2013/1699 sayılı kararı; karar düzeltme talebi ise aynı Mahkemenin 14/5/2013 tarih ve E.2013/7427, K.2013/7874 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

Anayasa Mahkemesi idari işlemin iptali için menfaat ihlalinin yeterli olduğunu ancak Anayasa Mahkemesine bireysel başvuru usulünde, idari yargı yerlerinde olduğu gibi menfaat ihlalinin başvuru yapmak için yeterli görülmediğini; ihlale yol açtığı ileri sürülen işlem, eylem ya da ihmal nedeniyle güncel ve kişisel bir hakkı doğrudan etkilenenlere bireysel başvuru hakkı tanındığını ve özel hukuk tüzel kişilerine ise ancak tüzel kişiliğe ait hakların ihlal edildiği durumda başvuru imkânı verildiğini belirterek özel hukuk tüzel kişisi olan **başvurucu şirketin mağdur sıfatı taşımadığı** anlaşıldığından başvurunun, diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin **“kişi yönünden yetkisizlik”** nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar vermiştir.

Anayasa Mahkemesi'nin red gerekçesi aşağıdaki gibidir:

“29. Görüldüğü üzere idari işlemin iptali istemiyle dava açabilmek için menfaatin ihlal ediliyor olması yeterli görülmüş, bu kapsamda vergi sorumlularına, işçilerinin gelirlerinden tevkif edip vergi dairesine ödediği gelir vergisinden dolayı menfaat ilişkisinin varlığı nedeniyle vergi mahkemeleri ve Danıştay tarafından dava açma ehliyetinin olduğu kabul edilmiştir.

30. Bunun yanında yukarıda da açıklandığı üzere bireysel başvuru usulünde, idari yargı yerlerinde olduğu gibi menfaat ihlali başvuru yapmak için yeterli görülmemiş olup, ihlale yol açtığı ileri sürülen işlem, eylem ya da ihmal nedeniyle güncel ve kişisel bir hakkı doğrudan etkilenenlere bireysel başvuru hakkı tanınmış ve özel hukuk tüzel kişilerine ise ancak tüzel kişiliğe ait hakların ihlal edildiği durumda başvuru imkânı verilmiştir.

...

35. Bu durumda, başvuru şirketin işçilerine ödediği ücretlerden kesinti yapmak suretiyle ödediği gelir vergisinin Anayasa Mahkemesi kararı gerekçe gösterilerek fazla ödendiği ileri sürülmek suretiyle yapılan başvuruda, özel hukuk tüzel kişisi olan şirketin güncel ve kişisel bir hakkı doğrudan etkilenmediği gibi tüzel kişiliğe ait bir hak da ihlal edilmiş olmadığından, başvuru şirketin mağdur statüsü bulunmamaktadır.

36. Açıklanan nedenlerle, özel hukuk tüzel kişisi olan başvurucu şirketin mağdur sıfatı taşımadığı anlaşıldığından başvurunun, diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin “kişi yönünden yetkisizlik” nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.”

Anayasa Mahkemesinin 06.02.2014 tarihli ve 2013/5554 Başvuru Numaralı Kararı, bu Sirkülerimize ek olarak verilmiştir.

Saygılarımızla...

TÜRMOB Sirküler Rapor

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR

Başvuru Numarası: 2013/5554

Karar Tarihi: 6/2/2014

Başkan : Serruh KALELİ
Üyeler : Zehra Ayla PERKTAŞ
Burhan ÜSTÜN
Nuri NECİPOĞLU
Hicabi DURSUN
Raportör : Bahadır YALÇINÖZ
Başvurucu : Santa Farma İlaç Sanayi A.Ş.
Vekili : Av. Figen ERTEKİN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvurucu şirket, %35 oranında beyan ettiği ve çalışanlarının gelirinden kesinti yaparak ödediği 2007 yılı Mayıs ayına ait 21.718,34 TL gelir vergisinin düzeltme hükümlerine göre terkin edilmemesine ilişkin işlemin iptali ve fazla yatırılan verginin tazmini istemiyle açtığı davanın reddedilmesi nedeniyle eşitlik ilkesinin ve mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, 16/7/2013 tarihinde İstanbul Bölge İdare Mahkemesi vasıtasıyla yapılmıştır. Dilekçe ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde Komisyona sunulmasına engel bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. Birinci Bölüm İkinci Komisyonunca, 11/11/2013 tarihinde, kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına, dosyanın Bölüme gönderilmesine karar verilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

4. Başvuru dilekçesindeki ilgili olaylar özetle şöyledir:
5. Başvurucu şirket çalıştırdığı işçilere ödediği ücret gelirlerinden kesinti yapmak suretiyle işçilerin mükellefiyetinde olan gelir vergisini ödemektedir.
6. Başvurucu şirket, 31/12/1960 tarih ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 103. maddesinde belirlenen gelire ulaşan şirket çalışanlarının gelirlerinden %35 oranında gelir vergisi kesintisi yaparak 2007 yılı Mayıs ayına ilişkin beyannameyi düzenlemiş ve gelire tekabül eden vergiyi ödemiştir.
7. Anayasa Mahkemesi 15/10/2009 tarih ve E.2006/95, K.2009/144 sayılı kararı ile 30/3/2006 tarih ve 5479 sayılı Gelir Vergisi Kanunu, Amme Alacaklarının Tahsil Usulü

Hakkında Kanun, Özel Tüketim Vergisi Kanunu ve Vergi Usul Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un 1. maddesiyle değiştirilen 193 sayılı Kanun'un 103. maddesinde yer alan "40.000 YTL'den fazlasının 40.000 YTL'si için 9.190 YTL," ifadesinden sonra gelen "... fazlası % 35 oranında ..." ibaresinin, "ücret gelirleri" yönünden Anayasa'ya aykırı olduğu gerekçesiyle iptaline karar vermiştir.

8. Başvurucu şirket, 2/3/2012 tarihinde Boğaziçi Kurumlar Vergi Dairesi Müdürlüğü (Müdürlük) kayıtlarına giren dilekçesi ile Anayasa Mahkemesi kararını gerekçe göstermek suretiyle %35 oranında beyan edilen ve çalışanlarının gelirinden kesinti yaparak fazla ödediği 2007 yılı Mayıs ayına ait 21.718,34 TL gelir vergisinin düzeltme hükümlerine göre terkin edilerek, şirket hesabına yatırılmasını talep etmiştir.

9. Müdürlük 9/3/2012 tarihli işlemi ile talebi reddetmiş, başvuru şirket 16/7/2013 tarihli dilekçesi ile Gelir İdaresi Başkanlığına başvuru yaparak düzeltme talebinin reddine ilişkin işlemin şikayet yoluyla kaldırılmasını istemiş, anılan dilekçesine cevap verilmemiştir.

10. Bunun yanında başvuru şirket, düzeltme talebinin reddine ilişkin Müdürlük işleminin iptali ve 2007 yılı Mayıs ayında yapılan kesintilerin iadesi istemiyle İstanbul 4. Vergi Mahkemesinde dava açmıştır.

11. Mahkeme 19/10/2012 tarih ve E.2012/1595, K.2012/2660 sayılı kararıyla davayı reddetmiştir. Mahkeme kararının gerekçe kısmı şöyledir:

"...
..., dolayısıyla, olayda 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun yukarıda sözü edilen maddeleri kapsamında bir hatanın bulunmadığı anlaşılmış olup, davacı talebinin reddi suretiyle tesis edilen işlemde yasal isabetsizlik görülmemiştir.
..."

12. Başvurucu tarafından bu karara karşı yapılan itiraz İstanbul Bölge İdare Mahkemesinin 5/2/2013 tarih ve E.2013/974, K.2013/1699 sayılı kararı; karar düzeltme talebi ise aynı Mahkemenin 14/5/2013 tarih ve E.2013/7427, K.2013/7874 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

13. Karar düzeltme talebinin reddine ilişkin karar, başvuru şirket vekiline 17/6/2013 tarihinde tebliğ edilmiştir.

B. İlgili Hukuk

14. 4/1/1961 tarih ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun "Hesap hataları" kenar başlıklı 117. maddesi şöyledir:

"Hesap hataları şunlardır:

1. *Matrah hataları: Vergilendirme ile ilgili beyanname, tahakkuk fişi, ihbarname, tekalif cetveli ve kararlarda matraha ait rakamların veya indirimlerin eksik veya fazla gösterilmiş veya hesaplanmış olmasıdır.*

2. *Vergi miktarında hatalar: Vergi nispet ve tarifelerinin yanlış uygulanması, mahsupların yapılmamış veya yanlış yapılmış olması, birinci bentte yazılı vesikalarda verginin eksik veya fazla hesaplanmış veya gösterilmiş olmasıdır.*

3. *Verginin mükerrer olması: Aynı vergi kanununun uygulanmasında belli bir vergilendirme dönemi için aynı matrah üzerinden bir defadan fazla vergi istenmesi veya alınmasıdır."*

15. Aynı Kanun'un "*Vergilendirme hataları*" kenar başlıklı 118. maddesi şöyledir:

"Vergilendirme hataları şunlardır:

1. *Mükellefin şahsında hata: Bir verginin asıl borçlusu yerine başka bir kişiden istenmesi veya alınmasıdır;*

2. *Mükellefiyette hata: Açık olarak vergiye tabi olmayan veya vergiden muaf bulunan kimselerden vergi istenmesi veya alınmasıdır;*

3. *Mevzuda hata: Açık olarak vergi mevzuuna girmiyen veya vergiden müstesna bulunan gelir, servet, madde, kıymet, evrak ve işlemler üzerinden vergi istenmesi veya alınmasıdır.*

4. *Vergilendirme veya muafiyet döneminde hata: Aranan verginin ilgili bulunduğu vergilendirme döneminin yanlış gösterilmiş veya süre itibarıyla eksik veya fazla hesaplanmış olmasıdır."*

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

16. Mahkemenin 6/2/2014 tarihinde yapmış olduğu toplantıda, başvurunun 16/7/2013 tarih ve 2013/5554 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

17. Başvurucu şirket, 193 sayılı Kanun'un 103. maddesi uyarınca işçilerinin ücretlerinden %35 oranında tevkifat yaparak vergi dairesine ödeme yaptığını, daha sonra Anayasa Mahkemesinin maddede yer alan "*... fazlası % 35 oranında ...*" ibaresinin, "*ücret gelirleri*" yönünden Anayasa'ya aykırı olduğu gerekçesiyle iptaline karar verdiğini, fazla yatırılan vergilerin düzeltme yoluyla iadesi talebinin Müdürlük tarafından reddedilmesinin eşitlik ilkesine aykırı olduğunu, bu işlemin iptali istemiyle açtığı davanın reddedildiğini, işçilerinin dava açma ve bireysel başvuru yapma konusunda şirketten talepte bulduklarını, tevkifat yapmak suretiyle ödediği vergilerin iade edilmemesi nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüş ve tazminat talebinde bulunmuştur.

B. Değerlendirme

18. Anayasa'nın 148. maddesinin üçüncü fıkrası şöyledir:

"Herkes, Anayasada güvence altına alınmış temel hak ve özgürlüklerinden, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi kapsamındaki herhangi birinin kamu gücü tarafından, ihlal edildiği iddiasıyla Anayasa Mahkemesine başvurabilir. Başvuruda bulunabilmek için olağan kanun yollarının tüketilmiş olması şarttır."

19. 30/3/2011 tarih ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un "*Bireysel başvuru hakkı*" kenar başlıklı 45. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Herkes, Anayasada güvence altına alınmış temel hak ve özgürlüklerinden, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve buna ek Türkiye'nin taraf olduğu protokoller kapsamındaki herhangi birinin kamu gücü tarafından, ihlal edildiği iddiasıyla Anayasa Mahkemesine başvurabilir."

20. 6216 sayılı Kanun'un "*Bireysel başvuru hakkına sahip olanlar*" kenar başlıklı 46. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları şöyledir:

Sirküler Rapor **17.03.2014/83-7**

“Bireysel başvuru ancak ihlale yol açtığı ileri sürülen işlem, eylem ya da ihmâl nedeniyle güncel ve kişisel bir hakkı doğrudan etkilenenler tarafından yapılabilir.

Kamu tüzel kişileri bireysel başvuru yapamaz. Özel hukuk tüzel kişileri sadece tüzel kişiliğe ait haklarının ihlal edildiği gerekçesiyle bireysel başvuruda bulunabilir.”

21. Anayasa'nın 148. maddesinin üçüncü ve 6216 sayılı Kanun'un 45. maddesinin (1) numaralı fıkraları uyarınca, Anayasa'da güvence altına alınmış temel hak ve özgürlüklerinden, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve buna ek Türkiye'nin taraf olduğu protokoller kapsamındaki herhangi birinin kamu gücü tarafından ihlal edildiğini iddia eden herkese Anayasa Mahkemesine bireysel başvuru yapma hakkı tanınmıştır. Dolayısıyla medeni haklara sahip gerçek ve tüzel kişiler bireysel başvuru yönünden dava ehliyetine sahiptir (B. No: 2012/22, 25/12/2012, § 24.).

22. 6216 sayılı Kanun'un 46. maddesinin (1) numaralı fıkrasında, bireysel başvurunun ancak ihlale yol açtığı ileri sürülen işlem, eylem ya da ihmâl nedeniyle güncel ve kişisel bir hakkı doğrudan etkilenenler tarafından yapılabileceği kurala bağlanmış, buna karşılık aynı maddenin (2) numaralı fıkrasının ikinci cümlesinde ise özel hukuk tüzel kişilerinin sadece tüzel kişiliğe ait haklarının ihlal edildiği gerekçesiyle bireysel başvuruda bulunabilecekleri belirtilmiştir.

23. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 34. maddesinde yer alan “mağdur” kelimesi ile ihtilaf konusu eylem ya da ihmalden doğrudan etkilenen kişinin kast edildiğini belirtmektedir (*Brumarescu/Romanya* [BD], B. No: 28342/95, 28/10/1999, § 50).

24. 6/1/1982 tarih ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun “İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı” kenar başlıklı 2. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

“1. (Değişik: 10/6/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:

a) (İptal: Ana.Mah.nin 21/9/1995 tarih ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000 - 4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları,

...”

25. 193 sayılı Kanun'un “Vergi tevkifatı” kenar başlıklı 94. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

“Kamu idare ve müesseseleri, iktisadi kamu müesseseleri, sair kurumlar, ticaret şirketleri, iş ortaklıkları, dernekler, vakıflar, dernek ve vakıfların iktisadi işletmeleri, kooperatifler, yatırım fonu yönetenler, gerçek gelirlerini beyan etmeye mecbur olan ticaret ve serbest meslek erbabı, zirai kazançlarını bilanço veya zirai işletme hesabı esasına göre tespit eden çiftçiler aşağıdaki bentlerde sayılan ödemeleri (avans olarak ödenenler dahil) nakden veya hesaben yaptıkları sırada, istihkak sahiplerinin gelir vergilerine mahsuben tevkifat yapmaya mecburdurlar.”

26. Aynı Kanun'un “a) Verilme zamanı” kenar başlıklı 98. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

Sirküler Rapor **17.03.2014/83-8**

“94 üncü madde gereğince vergi tevkifatı yapmaya mecbur olanlar bir ay içinde yaptıkları ödemeler veya tahakkuk ettirdikleri karlar ve iratlar ile bunlardan tevkif ettikleri vergileri ertesi ayın yirmüçüncü günü akşamına kadar, ödeme veya tahakkukun yapıldığı yerin bağlı olduğu vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.”

27. 213 sayılı Kanun’un “Mükellef ve vergi sorumlusu” kenar başlıklı 8. maddesi şöyledir:

“Mükellef, vergi kanunlarına göre kendisine vergi borcu terettüp eden gerçek veya tüzel kişidir.

Vergi sorumlusu, verginin ödenmesi bakımından, alacaklı vergi dairesine karşı muhatap olan kişidir.

Vergi kanunlarıyla kabul edilen haller müstesna olmak üzere, mükellefiyete veya vergi sorumluluğuna müteallik özel mukaveleler vergi dairelerini bağlamaz.

Bu kanunun müteakip maddelerinde geçen “mükellef” tabiri vergi sorumlularına da şamildir.”

28. 2577 sayılı Kanun’un 2. maddesinde, idari işlemlere karşı menfaati ihlal edilenlerin iptal davası açabileceği düzenlenmiş, 213 sayılı Kanun’un 8. maddesinde ise kendisine vergi borcu terettüp edenlerin “mükellef”, alacaklı vergi dairesine karşı verginin ödenmesi bakımından muhatap olan kişinin “sorumlu” olarak adlandırılacağı belirtilmiş ve Kanun’un devam eden maddelerinde yer alan mükellef tabirinin sorumluları da kapsadığı hüküm altına alınmıştır.

29. Görüldüğü üzere idari işlemin iptali istemiyle dava açabilmek için menfaatin ihlal ediliyor olması yeterli görülmüş, bu kapsamda vergi sorumlularına, işçilerinin gelirlerinden tevkif edip vergi dairesine ödediği gelir vergisinden dolayı menfaat ilişkisinin varlığı nedeniyle vergi mahkemeleri ve Danıştay tarafından dava açma ehliyetinin olduğu kabul edilmiştir.

30. Bunun yanında yukarıda da açıklandığı üzere bireysel başvuru usulünde, idari yargı yerlerinde olduğu gibi menfaat ihlali başvuru yapmak için yeterli görülmemiş olup, ihlale yol açtığı ileri sürülen işlem, eylem ya da ihmal nedeniyle güncel ve kişisel bir hakkı doğrudan etkilenenlere bireysel başvuru hakkı tanınmış ve özel hukuk tüzel kişilerine ise ancak tüzel kişiliğe ait hakların ihlal edildiği durumda başvuru imkânı verilmiştir.

31. Başvuru konusu olayda, başvuru şirketi, 193 sayılı Kanun’un 103. maddesi uyarınca işçilerinin ücretlerinden %35 oranında tevkifat yaparak vergi dairesine ödeme yapmış, daha sonra Anayasa Mahkemesinin maddede yer alan “... fazlası % 35 oranında ...” ibaresinin, “ücret gelirleri” yönünden Anayasa’ya aykırı olduğu gerekçesiyle iptaline karar vermesi üzerine fazla yatırılan vergilerin düzeltme yoluyla iadesini talep etmiş, bu talebi reddedilmiş ve açtığı davanın da reddedilmesi üzerine işçilerin ücretlerinden tevkifat yapmak suretiyle ödediği vergilerin iade edilmemesi nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiğini belirterek, Anayasa Mahkemesine başvuru yapmıştır.

32. 193 sayılı Kanun’un 94. maddesinin birinci fıkrasında sayılanlara, işçilerine yaptıkları ödemeler sırasında gelir vergisine mahsuben tevkifat yapma zorunluluğu getirilmiş ve Kanun’un 98. maddesinde ise vergi tevkifatı yapmaya mecbur olanlara, bir ay içinde yaptıkları ödemeler ile bunlardan tevkif ettikleri vergileri ertesi ayın yirmi üçüncü

günü akşamına kadar ödeme veya tahakkukun yapıldığı vergi dairesine bildirme yükümlülüğü yüklenmiştir.

33. Bu sebeple ticari şirketlere bağlı çalışan işçiler, elde ettikleri ücret gelirleri nedeniyle kendileri beyanname vermemekte, bunların adına işverenler beyanname vermekte ve işçilerin ücretlerinden kestikleri gelir vergilerini işçinin hesabına vergi dairesine yatırmakla sorumlu tutulmaktadır.

34. Bu açıklamalar da göstermektedir ki, başvuru şirket tarafından vergi dairesine ödenen ve Anayasa Mahkemesi kararı gerekçe gösterilmek suretiyle fazla ödendiği ileri sürülen gelir vergisi, şirketin kendisinin elde ettiği gelir nedeniyle vergi dairesine ödendiği bir vergi olmayıp, işçilerin elde ettiği ücretlere tekabül eden ve işçiler hesabına ödenen bir vergidir. Başvuru şirket, işçilerine ödendiği ücretten kesinti yapmak suretiyle hesapladığı gelir vergisini sorumlu sıfatıyla ödemektedir.

35. Bu durumda, başvuru şirketin işçilerine ödendiği ücretlerden kesinti yapmak suretiyle ödendiği gelir vergisinin Anayasa Mahkemesi kararı gerekçe gösterilerek fazla ödendiği ileri sürülmek suretiyle yapılan başvuruda, özel hukuk tüzel kişisi olan şirketin güncel ve kişisel bir hakkı doğrudan etkilenmediği gibi tüzel kişiliğe ait bir hak da ihlal edilmiş olmadığından, başvuru şirketin mağdur statüsü bulunmamaktadır.

36. Açıklanan nedenlerle, özel hukuk tüzel kişisi olan başvuru şirketin mağdur sıfatı taşımadığı anlaşıldığından başvurunun, diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin “kişi yönünden yetkisizlik” nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Başvurunun, “kişi yönünden yetkisizlik” nedeniyle **KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA**, yargılama giderlerinin başvuru üzerinde bırakılmasına, 6/2/2014 tarihinde **OY BİRLİĞİYLE** karar verildi.

Başkan	Üye	Üye
Serruh KALELİ	Zehra Ayla PERKTAŞ	Burhan ÜSTÜN

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Hicabi DURSUN

